

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 5/19
V Luxemburgu 23. januára 2019

Rozsudok vo veci C-661/17
M.A., S.A., A.Z. a i./International Protection Appeals Tribunalu i.

Členský štát, ktorý oznámil svoj zámer vystúpiť z Únie v súlade s článkom 50 ZEÚ, ostáva naďalej „zodpovedným“ štátom v zmysle nariadenia Dublin III

Každému členskému štátu prináleží, aby stanovil okolnosti, za akých chce využiť svoju diskrečnú právomoc a sám posúdiť žiadosť o medzinárodnú ochranu, za ktorú nie je zodpovedný

Dňa 10. januára 2017 International Protection Appeals Tribunal (IPAT) (Odvolací súd pre žiadosti o medzinárodnú ochranu, Írsko) potvrdil rozhodnutie írskoho komisára pre utečencov, v ktorom sa odporučilo odovzdať S.A. a M.A., ako aj ich dieťa A.Z. do Spojeného kráľovstva. Komisár sa domnieval, že Spojené kráľovstvo je štátom zodpovedným za posúdenie žiadostí o azyl, ktoré podali S.A. a M.A. na základe nariadenia Dublin III¹.

IPAT usúdil, že nemá právomoc využiť možnosť, ktorú priznáva ustanovenie o práve vlastného uváženia² stanovené uvedeným nariadením, podľa ktorého môže každý členský štát rozhodnúť, že posúdi žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorá mu bola podaná, a to aj vtedy, keď podľa kritérií na určenie „zodpovedného“ členského štátu nemá povinnosť vykonať takéto posúdenie.

High Court (Vyšší súd, Írsko), ktorému bol predložený opravný prostriedok proti rozhodnutiu IPAT, sa domnieval, že v zásade je na vyriešenie sporu, ktorý prejednáva, potrebné najprv určiť dôsledky, ktoré by mohol mať proces vystúpenia Spojeného kráľovstva z Únie na dublinský systém. Preto položil Súdnu dvoru niekoľko otázok.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor najskôr pripomenul, že oznámenie členským štátom jeho zámeru vystúpiť z Únie v súlade s článkom 50 ZEÚ nemá za následok pozastavenie uplatňovania práva Únie v tomto členskom štáte a že v dôsledku toho toto právo zostáva v tomto štáte v celom rozsahu účinné až do jeho skutočného vystúpenia z Únie.

Ďalej zdôraznil, že zo znenia ustanovenia o práve vlastného uváženia stanoveného v nariadení Dublin III jasne vyplýva, že toto ustanovenie má fakultatívnu povahu a že možnosť jeho využitia nepodlieha nijakej osobitnej podmienke. Cieľom tejto možnosti je umožniť každému členskému štátu, aby v závislosti od politických, humanitárnych alebo praktických aspektov suverénne rozhodol, že sám preskúma žiadosť o medzinárodnú ochranu, aj keď za takéto preskúmanie na základe kritérií definovaných uvedeným nariadením nie je zodpovedný. Toto konštatovanie je v súlade s cieľom uvedeného ustanovenia, a to so zachovaním výsad členských štátov pri výkone práva poskytnúť medzinárodnú ochranu, ako aj s judikatúrou Súdného dvora, podľa ktorej fakultatívne ustanovenia priznávajú členským štátom širokú mieru voľnej úvahy.

Súdny dvor sa domnieva, že okolnosť, že členský štát, v prejednávanej veci Spojené kráľovstvo, určený za „zodpovedný“ v zmysle nariadenia Dublin III, oznámil svoj zámer vystúpiť z Únie podľa článku 50 ZEÚ, nezaväzuje členský štát, ktorý pristúpil k tomuto určeniu, v prejednávanej veci Írsko, aby sám preskúmal žiadosť o medzinárodnú ochranu na základe ustanovenia o práve vlastného uváženia.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 31).

² Článok 17 ods. 1 nariadenia.

Ďalej Súdny dvor skúma, či sa má nariadenie Dublin III vykladať v tom zmysle, že ukladá povinnosť, aby určenie zodpovedného členského štátu podľa kritérií definovaných týmto nariadením a uplatňovanie ustanovenia o práve vlastného uváženia stanoveného v tomto nariadení zabezpečoval ten istý vnútroštátny orgán. V tomto ohľade Súdny dvor konštatuje, že nariadenie Dublin III neobsahuje nijaké ustanovenie, ktoré by spresňovalo, aký orgán je oprávnený prijímať rozhodnutia podľa kritérií definovaných v tomto nariadení a týkajúcich sa určenia zodpovedného členského štátu alebo podľa ustanovenia o práve vlastného uváženia. Toto nariadenie navyše ani nespresňuje, či by mal členský štát zveriť uplatňovanie týchto kritérií a uplatňovanie tohto práva vlastného uváženia tomu istému orgánu. Naopak však uvedené nariadenie stanovuje, že každý členský štát Komisii bezodkladne oznámi konkrétne orgány zodpovedné za plnenie záväzkov vyplývajúcich z tohto nariadenia a ich akékoľvek zmeny a doplnenia.

Súdny dvor dospel k záveru, že prináleží členským štátom, **aby určili vnútroštátne orgány, ktoré majú právomoc uplatňovať nariadenie Dublin III. Ďalej uvádza, že členský štát môže slobodne poveriť uplatňovaním kritérií definovaných týmto nariadením, ktoré sa týkajú určenia zodpovedného členského štátu, a uplatňovaním „práva vlastného uváženia“ podľa uvedeného nariadenia rôzne orgány.**

Navyše ustanovenia nariadenia Dublin III³ neukladajú členskému štátu, ktorý na základe kritérií uvedených v tomto nariadení nie je zodpovedný za preskúmanie žiadosti o medzinárodnú ochranu, aby zohľadnil najlepší záujem dieťaťa a sám preskúmal túto žiadosť na základe ustanovenia o práve vlastného uváženia upraveného v uvedenom nariadení.

Súdny dvor sa okrem toho domnieva, že nariadenie neukladá povinnosť stanoviť opravný prostriedok proti rozhodnutiu nevyužiť „ustanovenie o práve vlastného uváženia“, keďže toto rozhodnutie môže byť napadnuté v rámci opravného prostriedku proti rozhodnutiu o odovzdaní.

Napokon Súdny dvor konštatuje, že **pokiaľ neexistuje dôkaz o opaku, nariadenie Dublin III stanovuje domnienku, podľa ktorej je v najlepšom záujme dieťaťa posudzovať jeho situáciu neoddeliteľne od situácie jeho rodičov.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Článok 6 ods. 1 nariadenia.